

vil føre til Steder, hvor det forurenede Vand vil kunne gøre betydelig Skade. Paa min Egn og vistnok mange Steder rundt om i Landet er man f. Eks. rask i Gang med at anlægge de saakaldte Damkulturer, Fiskedamme. Jeg forudsætter nu, at man lod en lukket Vandledning udmunde i et privat Vandløb et Stykke ovenfor en saadan Dam; Følgen deraf vilde være, at vedkommende private Ejer vilde faa sin Fiskedam ødelagt i samme Øjeblik. Alene dette Eksempel tror jeg er tilstrækkeligt til at vise, hvor nødvendigt det er nøje at overveje, paa hvilket Sted man lader slike lukkede Spildevandsledninger udmunde.

Det er nu ikke blot i det Tilfælde, jeg her nævnte, men næsten i alle Tilfælde, at der vil ske en væsentlig Forurening, hvor en saadan Spildevandsledning udmunder, der vil samle sig en hel Masse Slam, som vil føres hen i Vandløbet, og det vil i alle Tilfælde blive Aarsag til, at der maa foretages langt hyppigere Oprensninger, efter at en saadan Spildevandsledning er ført til, end det tidligere har været nødvendigt. Jeg tror derfor i det hele taget, man skal være meget varsom med Hensyn til Bestemmelsen om at give Ret til at lade saadanne Spildevandsledninger udmunde og da særlig at lade dem udmunde uden Erstatning.

Rasmus Hansen: Naar jeg har forlangt Ordet, er det kun for at omtale et enkelt Punkt i dette Lovforslag. Selve Lovforslagets Princip har min fulde Sympati, fordi jeg er absolut klar over, at der vil være mange Steder her i Landet, hvor der vil være Trang til at faa anlagt saadanne Spildevandsledninger. Der er jo nu gaaet 25 Aar, siden vi fik Loven om Vands Afledning og Afbenyttelse, og selv om denne Lov efter den Tids Forhold ganske sikkert var en overordentlig god Lov, er det dog ganske klart, at der ikke blot nu, men ogsaa tidligere har været Forhold til Stede mange Steder i Landet, som denne Lovs Regler ikke have været i Stand til at ordne paa fyldestgørende og tilfredsstillende Maade. Det er klart, da det er mange Aar siden, vi fik Loven af 1880, at den paa mange Steder ikke har været i Stand til at klare Forholdene, og vi have her i Rigsdagen flere Gange maattet vedtage særlige Love paa dette Omraade. Jeg skal saaledes nævne to Love, vi have faaet, der have megen Lighed med det her foreliggende Lovforslag, begge af $23/4$ 1897. Den ene af disse omhandle Benyttelsen af Grunde til lukkede Vandforsyningsled-

ninger. Den gaar ud paa, at man, naar det til Vandværker eller lignende skønnes nødvendigt, at der anlægges Ledninger, skal have Lov til at anlægge lukkede Ledninger over anden Mands Grund, selvfølgelig mod fuld Erstatning til Ejerne af de Grunde, hvorover Ledningerne skulle lægges. Den anden Lov om Tillæg til Loven af 1880 foreskriver, at Afløb fra Møller og Fabrikker o. desl. skulle ordnes paa en anden og mere fyldestgørende Maade end i Loven af 1880 bestemt.

Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, er der ingen Tvivl om, at det paa mange Punkter er godt, og at det ogsaa mange Steder vil være nødvendigt at faa anlagt saadanne Ledninger. Der er imidlertid et enkelt Punkt i Lovforslaget, jeg har nogle Betænkeligheder ved. Det angaar den Maade, hvorpaa Lovforslaget foreslaar, at Sagen skal ordnes mellem Parterne, naar der er Uenighed til Stede. Jeg tror ikke, at det er rigtigt eller heldigt, hvad der i § 2 foreslaas, at en Grundejer, naar han vil anlægge en saadan Spildevandsledning, og Parterne ikke kunne blive enige, skal tilkalde Vandsynsmændene, men som man vil se af § 2, bliver den Rolle, Vandsynsmændene komme til at spille, kun en Tilskuerrolle eller Mæglerrolle. Efter Forslaget faar Vandsynsmændene kun Ret til at afsige Kendelser, naar Parterne ere enige derom. Nu er jeg jo nok klar over, at der er mange Steder i Landet, hvor Forholdene ere saadanne, at det vil være vanskeligt at overse Forholdet, men desuagtet gaar jeg ud fra, at Vandsynsmændene lige saa godt kunde være i Stand til at afsige rigtige Kendelser som Landvæsenskommissionerne. Vi maa huske paa, at Vandsynsmændene ere lokalkendte, stedkendte Folk, og derfor bør de ikke spille en saa underordnet Rolle som foreslaaet. Selvfølgelig maa Vandsynsmændenes Kendelse ikke være endelig, der skal være Appel til Landvæsenskommissionen, men man kunde jo spare Overlandvæsenskommissionen. Jeg skal her yderligere bemærke, at da vi fik forelagt det Lovforslag, hvoraf senere fremgik Loven af 23. April 1897 om Tillæg til Loven af 1880, var det affattet ganske som dette, altsaa saaledes, at Vandsynsmændene ikke maatte afsige Kendelse, medmindre Parterne vare enige om at forlange det. Men vi vare her i Folketinget enige om, at den Rolle ikke var tilstrækkelig for Vandsynsmændene, og vi forandrede derfor Forslaget saaledes, at de fik Ret til at afsige Kendelser. Jeg tror, at det